

mač vinograd ter je vzel s seboj steklenico kave. Spotoma mu je spodrsnilo, padel je in steklenica se je razbila. Stekleni drobci so fantu hudo ranili prsa. Zdravniško pomoč mu je nudila bolnišnica usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Žrtev neprevidnega ravnanja s staro puško. Pri vasi Brezje blizu Novega mesta so stikali pastirji po gozdih za ptičjimi gnezdi in so naleteli na staro lovsko enocevko, ki je bila gotovo last kakega divjega lovca. Že itak nabito puško so fantini še enkrat nabili in sprožil jo je 17 letni Franc Bevc. Stara puška se je radi prehudega dvojnega naboja razletela in so drobci hudo poškodovali neprevidneža, katerega so oddali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji, kjer upajo, da mu bodo ohranili življenje.

Čebele nevarno opikale ogrebača. Posesnik Martin Andrejčič iz Telčic pri Škocjanu na Dolenjskem je ogrebal čebele. Medtem ko je pripravljal panj, mu je hotel neki dečko čebele pogrniti v panj z veje z metlo. Čebele so padle namesto v panj ogrebaču na vrat ter za srajco in so ga opikale po vsem telesu do nezavesti, iz katere se je predramil šele po dveh urah.

POŽARI

Med nevihto je udarila strela v noči v cerkev sv. Antona v Kovači vasi pri Starem trgu ob Kolpi. Ker je bila streha iz deščic in strop lesen ter samo ometan, je bila koj po udaru vsa cerkvena streha v objemu plamenov. Domači so oteli z velikim naporom po razsulu strehe iz notranjščine kipe ter svečnike, vse drugo pa je uničil požar. Škoda znaša 70.000 din, zavarovalnina pa borih 5000 din.

V Dragi pri Višnji gori je uničil nočni požar posesniku Janezu Zupančiču hlev, svinjak, skedenj ter šupo. Zgoreli so tudi vozovi z orodjem. Komaj so oteli živino. Gasilci so obvarovali hišo ter sosednja poslopja. V tem primeru sumljo požig.

Na Zg. Hajdini pri Ptujju je pogorela posesniku Jakobu Vrnbjaku 20.000 din vredna domačija.

Za gospodinjstvo
skrbite vi . . . jaz
pa za vašo kožo!

Ni dvoma, da gospodinjstva opravila škodujejo koži. Toda bodite brez skrbi, ker Vas NIVEA varuje pred škodljivimi vplivi. NIVEA Vam namreč krepi kožno stanjševje, ohranja kožo zdravo in svežo ter ji daje mladostni izraz. Toda samo NIVEA vsebuje EUCERIT, okrepčevalno sredstvo za kožo!

Na Planjskem vrhu pri Ptujju je vpepeli ogenj celotno imetje posesniku Antonu Zimi, ki je oškodovan za 20.000 din.

Razne novice

Tretja bakrena krsta najdena v gramozni jami pri Betnavi. Pisali smo že, da so zadeli letos v gramozni jami pri Betnavi v Mariboru na dve bakreni krsti. Tamkaj

Velik delavski stan velika narodova bodočnost

je stala luteranska molilnica s pokopališčem. Tretja bakrena krsta je najlepša od vseh izkopanih. Na krsti sta križ in napis, v njej pa je borova krsta s slikanim križem in na tem orodje, s katerim so mučili Kristusa, ter rožni venec z Marijinim

monogramom. V krsti je počivalo truplo Helene Herberstein, rojene Schiffer, ki je bila svakinja rajne, katero so izkopali v bližini kot drugo v bakreni krsti. Pri tretji najdbi so še ohranili v kito spleteni plavi lasje, spodnja volnena obleka, ki je bila zgoraj zaključena s čipkami. Čipke so iz volne ter zelo lepo delo. Preko te obleke je bila obleka iz tančice, nogavice so volnene in čevlji domače delo iz svinjske kože. Obleko bodo ohranili. Tretja krsta je datirana z d. m. 12. aprila 1636.

Društva! Za tombolo kolesa, motorji najceneje pri Šket, Vransko!

V trgovini Hinko Sax v Mariboru na Grajskem trgu je pozabila neka stranka z dežele zavoj. Ker že dolgo časa zavoja nihče ne pride iskat, se dotična stranka na to opozarja.

Vse različne tiskovine
naročajte v

Tiskarni sv. Cirila — Maribor

Podgane ustavile promet

V bližini Bentleya pri Altonu na Angleškem se je za daljši čas ustavil ves cestni promet, ker so se na cestah nenadno pojavili velikanski tropi podgan. Bile so na pohodu v določeno smer. Na poedinih krajih so našli 5000 do 10.000 živali, ki so se pomikale proti reki Weyu. Zanimivo je, da so podoben pohod podgan opazovali v bližini Bentleya že pred nekoliko leti. Pravih vzrokov teh selitev niso doznali. Potovanja miši in drugih glodavcev niso redka. Tako vemo o mogočnih pohodih flemingov v severni Evropi. Trdili so, da tečejo te živali proti Atlantskemu oceanu in da se poženejo vanj, pri čemer sledijo staremu instink-

V mrežah greha

16.

Ko se je dan razprave približal, se je napetost v zavodu s. Benigne stopnjevala do najvišje stopnje. Sestra, Alojzija, gojenke in varovanke so dan za dnem molile za srečen konec. Vsem se je zdelo, da so ravno tako prizadete ko Štefan sam in mati, ki je sedaj tudi bila med njimi. Zadeva jih je tembolj zanimala, ker je Alojzija kot Kellyjeva tipkarica pri njej sodelovala.

Mati in Alojzija sta vsak dan prisostvovali razpravi. Vsak dan sta šli že navsezgodaj, da sta si preskrbeli sedeže. Potem sta dolge ure sedeli druga ob drugi in z napeto pozornostjo sledili vsemu, kar sta videli in slišali.

Prvi dan sta hlastno opazovali obraz sodnika Harrisa, v nadi, da morda zasledita na njem vsaj najmanjši znak usmiljenosti. Alojziji se je zdelo, da je ta častitljivi delavec pravice kuštravih las, nabranih obrvi, ki so senčile velike oči, in dvojne brade, ki se je stiskala med trd ovratnik, podoben nagačeni sovi. Na njegovem obrazu ni bilo niti ene črtice, ki bi pričala o kaki sočutnosti. Obrazi porotnikov so dajali še manj upanja na usmiljenost. Vsi so bili mrki, brezčutni in človeku se je dozdevalo, da se ne bi spremenili, četudi bi bilo treba izreči smrtno obsodbo nad lastno materjo.

Štefan in njegov zagovornik sta sedela čisto spredaj za majhno mizo. Alojzija je vedela, koliko

se je Kelly zadnji čas trudil in je često izrekla zanj kako kratko molitvico, da bi mogel razviti vse svoje zmožnosti, ko bo nastopil kot zagovornik. In ona je bila edina med zbranimi, ki je vedela, kako važen dokaz je dobil Kelly od tistega zdravnika, ki je zadnji govoril s Kazimirom.

Pet minut pred pričetkom razprave so se odprla stranska vrata in na pragu se je pojavil Skanlon s sladkim smehljajem na obrazu. Z igralsko kretnjo se je obrnil in priklonil osebi, ki mu je sledila. V naslednjem trenutku je vstopila Nina, opiraje se na Skanlonovega mladega pisarja. Fant ji je nekaj zašepetal, nakar se je nekam izzivalno nasmehnila.

»To bolj daje videz poroke kakor sodnijske razprave,« je tiho pripomnila Alojzija.

Štefanova mati je močno stisnila ustnice in ni spregovorila.

Nina je imela na sebi tesno plavo obleko in klobuk s peresom, ki je pri vsakem gibu glave veselo pokimavalo.

Alozija je z začudenjem ugotovila, da Ninin pojav ni nikakor v soglasju z grozno neusmiljenostjo, s katero je izvršila umor.

»Ta Nina,« je razmišljala v sebi, »je obenem odvrtna in privlačna. Prava zloba. Zdi se, da so ženske, ki jih vodijo samo nagoni. Kar storijo, je za nje vedno dobro. Če jim zaradi dejanj preti zlo, skušajo prepričati svet, da niso storile nič slabega, o gotovih dejanjih pa sploh nočejo vedeti, da so jih storile. Taka je tudi Nina. Umorila je Kazimira, a

Obžalovanja vredni slučaji

Pobeg iz jetnišnice se je maščeval z jetiko. 18 letni Franc Mulec od Sv. Trojice v Slov. goricah bi bil moral prestati osem-mesečno kazen radi vlomov in tatvin. Iz mariborske jetnišnice je utekel in se je skrival en mesec v mrzlem ter deževnem vremenu po gozdovih. Pobeg mu je nakopal neozdravljivo naglo jetiko, katera ga je pobrala zadnje dni v jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča.

Radi sovražstva uboj. V Trsteniku pri Ivanjkovcih se nista nič kaj prijazno gledala soseda Matija Vajda, kateri se je priženil pred leti k vdovi Prenholcovi, in čevljar Franc Skorjanc. Vajda ni bil na dobrem glasu, je že bil predkaznovan in je parkrat napadel Skorjanca in njegovo ženo. Te dni se je vrnil Vajda pijan s košnje in je prišel na Skorjančevo dvorišče, kjer je prišlo do prepira. Skorjanc je oddal s praga svoje hiše dva strela na Vajdo, ki se je zgrudil mrtev. Skorjanc je navedel orožnikom, ko so prišli ponj, da je navalil nanj Vajda z nožem in se je s puško samo branil. Ustreljeni zalušča vdovo ter pet nepreskrbljenih otrok. Skorjanc ima ženo in štiri otroke v starosti od enega do šest let.

Roparski napad na tri ženske. V Gorenju pri Mozirju so vdri v noči skozi streho stanovanjskega poslopja 75 letne Frančiške Žolnir neznani tolovaji. Žolnirjeva je na glasu petičnosti, ker se je vrnila pred leti iz Amerike z dolarskimi prihranki in radi tega je prišlo tudi do roparskega napada. Z Žolnirjevo živi 15 letna vnukinja Berta Žolnir ter služi pri njej še 70 letna deklica. Tolovaji so se lotili po vstopu v sobo najprej Berte in služkinje. Ženski sta trdno spali in sta prepoznali, za kaj gre, ko so ju lopovi vrgli s postelje ter ju pretepli. Lotili so se tudi gospodinje, katero so v sosednji sobi zavili v rjuho in so jo onesvestili z udarci. Tolovaji so svetili z električno svetilko in so našli 4000 din gotovine ter odnesli zlatnine in srebrnine za

2000 din. Preplašene ženske so si s časom toliko opomogle, da so poklicale 17 letnega fantá, kateri je prenočeval v gospodarstveni poslopju. Ta je odbrzel v noči po sosedu in duhovnika, ki je previdel Žolnirjevo gospodinjo, koje življenje je ogroženo. Drzni zločin je hudo razburil vso okolico, ker je Žolnirčina hiša zatočišče za berače in brezposejne. Orožniki so prijeli več sumljivih oseb.

Tat odnesel dragocenosti za 10.000 din. V Štepanji vasi pri Ljubljani je odnesel tat gostilničarju Francu Kregarju raznih dragocenosti za 10.000 din.

Posesniku ukradli konja s kolesljem. Posesnik Alojzij Hočevar iz Dobruške vasi na Dolenjskem ima svojo domačijo na samotnem kraju in oddaljeno od sosedov. Te dni je o polnoči še napojil konja, a zjutraj ni bilo v hlevu ne konja in ne koleslja v šupi. Neznanci so mu odpeljali neznan kam konja in voz. Da bi se pa Hočevar ne prebudil radi ropota, so nametali okrog hiše in po kolovozu od hiše proti cesti gnoja.

Par konj ukradenih. Iz Ribnice na Dolenjskem sta pripeljala orožnika cigana Antona H. v Kranj in sta ga pustila čez noč v policijskih zaporih. Drugo jutro sta ga odvedla v Preddvor, kamor je prodal cigan 10.000 din vreden par konj, kateri je bil ukraden posesniku Podkrajšek v logaškem okraju.

Stanovski zbori v Mariboru bodo manifestirali duševne in gospodarske naše moči

Izpred sodišča

Na 14 let obsojen morilec. Franc Prejac, 26 letni hlapec, rojen v Gradcu in uslužben v Krčevini pri Mariboru, se je mudil v nedeljo, 10. aprila, v gostilni pri Volketu nad Tremi mariborskimi ribniki.

Radi dekleta in plesa je izzval prepir ter pretep. Izzivača sta pretepla ter vrgla iz gostilne: vrtnarski pomočnik Ferdinand Mlinarič iz Ribniškega sela in njegov prijatelj Gašper Goričan iz Maribora. Prejac se je zatekel k svojemu gospodarju po vozno ročico in je prežal, kdaj se bosta njegova nasprotnika podala proti domu. Dočkal ju je v noči in jima sledil. V gozdu nad Ribniškim selom ju je dohitel in je oba pobil z dvema udarcema po glavi. Drugo jutro so našli ljudje Mlinariča mrtvega, Goričana pa močno poškodovanega. Raztelesen je ugotovilo, da je bil Mlinarič z udarcem samo omamljen in ga je storilec nato še zadavil. Morilca je obsodil veliki senat v Mariboru 16. junija na 14 let težke ječe.

Podstrešna podgana obsojena. Mali senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil 16. junija na tri leta strogega zapore 24 letnega Jožefa Poša iz Delavske ulice 11 v Mariboru. Obsojeni je bila prava podstrešna podgana, ki je zagrešil po obtožnici 16 vlomov na podstrešja, s katerih je odnašal perilo in sploh vse, kar se je dalo po vlonu in tatvini vnovčiti.

Slovenska Krajina

SLOVESNA OTVORITEV PREKMURSKEGA TEDNA

Zadnje soboto je bil v Soboti slovesno odprt Prekmurški teden, katerega je otvoril ban dr. Marko Natlačen. Okrog tri četrt na deset 17. junija se je pripeljal g. ban iz Ljubljane. Pri mostu se je ustavil avto in g. bana je pozdravil v imenu Sobotne g. župan Hartner. Ko se je peljal g. ban v mesto, ga je narod živahno pozdravil. G. bana je nagovoril murskoboški župan g. Hartner, nakar je g. ban v daljšem govoru čestital Prekmurcem k prireditvi z iskreno željo, da bi Prekmurški teden v vsakem pogledu kar najlepše uspel in da bi v prebivalstvu Slovenske Krajine čim bolj utrdil slovensko narodno zavest in užgal gorečo in nikdar usahljivo ljubezen do

ker se boji posledic, je vso krivdo zvrnila na Štefana. Morda si je dopovedala, da je res nedolžna in je Štefan izvršil grozni zločin.

Razprava je že tri dni trajala. Skanlon se je na vse načine trudil, da bi ovrigel dokaze, ki so obremenjevali njegovo varovanko. Najbolj se je boril zoper tisto zamazano, zmečkano kuverto, ki je nanjo umirajoči Kazimir napisal besede: »Nina Matškas, od tvoje roke zadet bom moral umreti. Povejte Stanislavu. Pisano v petek zvečer. Jaz Kaz. Pav...« V dvorani je zavladala smrtna tišina, ko je litvanski tolmač prestavil te besede. Vse oči so bile obrnjene v Nino. Obtoženka je z dvoumnim smehljajem vračala te poglede.

Skanlon je odločno ugovarjal temu, da bi te besede sodišče vzelo za dokaz. S povečalnim steklom je gledal pisavo in medtem majal z glavo, kakor da bi hotel izraziti, da se iz teh besed ne da nič določiti. Nato je začel trdo izpraševati tolmača.

»Ali morete dokazati, da je to Kazimirova pisava? Da ali ne? Ali to ni spretna potvorba? Kje ste se usposobili za tolmača? In kje ste študirali? Na kaki srednji šoli? Ah, tako? Niste obiskovali srednje šole? Hm, hm, hm...«

Tolmača so Skanlonova vprašanja zmedla in razjarila. Umolknil je in ni hotel odgovarjati. Skanlon se je zmagovalno obrnil k predsedniku razprave in protnikom.

Skanlonu je vkljub vsej premetenosti trda predla. Državni pravdnik, ki je bil podoben zveri,

ko zavoha plen, se je odločno postavil zoper njega, ker je med obema zagovornikoma njega smatral za bolj nevarnega. Neizkušenega Kellyja je zaenkrat pri miru pustil. Zoper Štefana dosedaj še ni bilo dokazov. Ninino ime pa se je venomer ponavljalo. Če je Stanislav izpovedal, da mu je Kazimir pred smrtjo razložno povedal, da ga je Nina zvalila k smreki, mu zakrila oči z robeem in nato večkrat ustrelila nanj. Žepni robec, dva samokresa, britev, kuverta so bili na mizi razstavljeni in so močno ogrožali Ninino prostost in življenje.

Zoper Štefana je Stanislav samo eno stvar izpovedal. Pod prisego je izjavil, da mu je Kazimir na vprašanje: »Ali je še kdo bil tam?« odgovoril: »Štefan Kmicic. Nina j' bila pa ponoči in zjutraj.«

Mati je vsa obupana poslušala to izpoved. Alojzija pa je upala, da bo zdravnikova izpoved odtehtala Stanislavovo. On je Kazimira tik pred smrtjo izpraševal. Stavil mu je sledeča vprašanja: »Kako veste, da vas je Kmicic ustrelil, ko ste sami rekli, da je stal za vašo glavo. Ali ste ga videli?« Kazimir je odgovoril: »Ne, a Nina je tako rekla.« K starki se je sklonila in jo tolažila ter zagotavljala, da bo zdravnik, ki je zadnji govoril s Kazimirom, drugače pričal.

Nadaljevanje razprave so odložili na naslednji dan.

Ko je Alojzija naslednjega dne v spremstvu Štefanove matere stopila v dvorano, je takoj opazila, da vlada med množico precejšnja razburjenost.

tu, ki izvira še iz časa, ko je imela severna Evropa kopno zvezo s kakšno pogreznjeno celino ali pa morda tudi z Anglijo.

Ura v kravjem želođu

V vasi Nerchau blizu Dresdena v Nemčiji so pri nekem kmetu zakliali izredno debelo kravo, ki ji vsa živinozdravniška pomoč ni mogla urediti želođu in prebave. Kako se je klavec začudil, ko je v njenem želođu našel mošito žepno uro, ki je bila še dosti dobro ohranjena. Očividno jo je nekaj kakemu gospodarju s cunjami vred požrla, prebavila je pa najbrž samo cunje. Dolej še niso našli pravega gospodarja ure, ker temu gospodarju, ki je kravo dal zaklati, ni napravila te škode.

naše skupne domovine — kraljevine Jugoslavije.

G. ban je otvoril Prekmurški teden s klicem: »Naj živi močna in velika Jugoslavija! Naj živi naš kraljevski dom Karadjordjevičev! Naj živi naš kralj Peter II. in kraljevi namestnik Pavle!«

Navdušeni živio-vzkliki so bili odmev govora g. bana, nato pa je godba zaigrala državno himno. Župan g. Hartner je za tem prečital pozdravne brzojavke, ki jih je dobil Prekmurški teden od predsednika senata dr. Antona Korošca in od Slovenske akademije v Ljubljani.

Po začetni slovesnosti so si gostje ogledali Prekmurški teden.

Ob 11 so se zbrali vsi odličniki v dvorani grajskega kina v murskosoboškem gradu, ki je bil lepo okrašen. Župan Hartner je imel daljši govor, v katerem je prikazal velike zasluge g. bana za Slovensko Krajino. Murska Sobota je v znak svoje hvaležnosti imenovala lani 20. junija g. bana za svojega častnega občana.

*

Mladinski tabor v Murski Soboti. V nedeljo, 25. junija, bo v Murski Soboti velik mladinski tabor kot spomin na 20 letnico priključitve Slovenske Krajine k naši državi. Tabor bo pričel s sprevedom ob desetih, nakar bo služba božja na prostem v mestnem parku s pridigo, za tem bo pričel mladinski tabor, na katerem bo glavni govornik g. gradbeni minister dr. Miha Krek.

*

Murska Sobota. Kakor smo zvedeli iz precej zanesljivega vira, je kredit za gradnjo novega gimnazijskega poslopja že odobren. G. ban je že podpisal tozadevni odlok, zato so že vse predpriprave za gradnjo v polnem teku. Nova gimnazija bo stala v parku nasproti vile g. dr. Vučaka. Z gradnjo se bo verjetno začelo že letos. Že skrajni čas je, da dobimo novo gimnazijsko poslopje, ker dosedanja prostori še daleč ne zadostajo vsem potrebam. — Športni klub Mura, ki zelo častno zastopa naš nogometni šport, bo priredil 9. julija svojo tombolo, ki ima precejšnje število prav lepih dobitkov, saj bodo srečni dobitniki imeli priliko odpeljati 56 koles, a je še mnogo drugih dobitkov. Ker je to edini predstavnik športa v Prekmurju, ki je ponesel slavo tudi preko mej naše države, ga materialno podprite s tem, da posetite tombolo, kjer vas mo-

goče čaka sreča. — Za namestnika državnega tožilca na okrožnem sodišču je imenovan Bogdan Lendovšek, doslej sodni oficial v Varaždinu. — Letos 12. in 13. julija, 10., 11. in 12. avgusta ter 14. in 15. septembra se bo vršilo pri nas pregledovanje in žigosanje sodov, na kar že sedaj opozarjamo imetnike nežigosane posode, zlasti pa naše gostilničarje.

Turnišče. Letos so se po daljšem presledku zopet pojavile po naših njivah poljske miši, ki po nekaterih krajih, zlasti »gornjih njivah« delajo neprecenljivo škodo. Človeka kar srce zaboli, ko vidi lepo žitno polje skoraj popolnoma uničeno. — Naš rojak g. Ludovik Terboča, ki je bil doslej uslužben na okrajnem glavarstvu v Murski Soboti, je bil prejšnji teden premeščen v Beograd v kabinet g. ministra Snoja. Veseli nas, da si je naš rojak pridobil toliko zaupanja pri naših voditeljih, da mu poverijo tako odgovorno službo. Na takem priznanju mu častitamo in mu želimo na novem mestu obilo uspehov!

Rakičan. Danes je po vseh krajih mnogo delomržežev, ki se ne lotijo nobenega poštenega dela, zato skušajo priti do življenjskih sredstev na nepošten način. Tako je pred kratkim neki uzmovič ukradel iz stanovanja činarja Horvat Ignaca ves njegov prihranjeni zaslužek s hranilno knjižico, ki ga je imel spravljene v nezaklenjeni omari. Storilec je spiezal v sobo skozi okno v času, ko so domači bili odsotni, vendar mu pa sreča ni bila posebno naklonjena, ker so mu oročniki že prišli na sled, zato bo prejel zaluženo kazen.

Veščica. Pred nedavnim je neki Č. J. ponoči vkomil v čebelnjak Banfi Franca ter iz njega

Živeli delovni stánovi našega naroda: kmetije, obrtniki, delavci!

odnesel večje število okvirjev s satovjem ter razne druge predmete, ki so mu prišli pod roko. — Isto noč je verjetno isti storilec odnesel iz čebelnjaka Dani Franca različne predmete, a pri svojem tatinskem poslu je razbil štiri steklena okna za panje. Pri Banfiju so bile izvršene slične tatvine tudi že lani.

Jeli potrebno

neprestano opozarjati na »Bayer«-jev križ na Aspirin-tabletahi Pač, kajti vedno znova se pojavljajo palvorbe z nakano, okrcistili se s svetlovnim slovesom Aspirin tablet.

ASPIRIN

TABLETE

Oglet. reg. pod 5. brojem 32408 od 8. XI. 1938.

Črnelavec. Preteklo nedeljo, 11. junija, smo imeli precejšnjo slovesnost. Na katoliškem pokopališču smo imeli namreč blagoslovitev novega križa. Za to svečanost so se prav lepo pripravili tudi naši cigani, ki so prav dobro oblečeni prišli k sv. maši v Mursko Sobotu, a potem so se vsi vrnili k blagoslovitvenim obredom v Črnelavce.

Čankova. Tudi pri nas bomo letos imeli novo sv. mašo, ki jo bo Vsemogočnemu 9. julija daroval g. Zelko Anton, član salezijanske družbe. Čeprav naše Prekmurje daje mnogo duhovniških poklicev, je še vendar v vinogradu Gospodovem vedno premalo delavcev.

Tišina. Z veseljem smo vzeili na znanje vest, da je naš rojak g. dr. Željčan Zúžš bil imenovan za asistenta na medicinski fakulteti ljubljanskega vseučilišča. K temu priznanju in uspehu mu iskreno častitamo! — Za časa zadnjega deževja, ko je večina rek prestopila svoje bregove, smo imeli na večih krajih mnogo ribičev, ki so ribarili brez tozadevnega dovoljenja, za kar se morajo sedaj pred oblastvom zagovarjati.

Potemkinova razsipnost

Knez Potemkin, milijene ruske carice Katarine II., je bil strašen razsipnik. Njegova kratka uloga, ki jo je igral v bivši carski državi, je požrla milijone in milijone rubljev ter je spravljala ljudstvo v bes. Ko se je leta 1791 mudil v Petrogradu, mu noben kuhar ni mogel ustreči. Marsikateri je moral službo pri njem zapustiti. V štirih mesecih je mož potrošil v tem mestu bajno vsoto 1.200.000 rubljev. Njegovi obedni so veljali dnevno skoraj tisoč rubljev, samo krožnik njegove najljubše juhe je stal 300 rubljev. Ko se je mudil v Jasiju, je odposlal brzega sla, ki je jahal noč in dan, da bi privedel kuharja, ki je edini

Kelly je bil nekam pobit. Državni pravdnik je trdo hodil sem ter tja in grizel konec svinčnika. Sodnik je bil podoben razdraženi stari sovi, ki so jo nenedoma potegnili iz temne luknje na svetlo. Samo Skanlon je bil na vitez miren.

Prvi se je oglasil državni pravdnik. Iz njegovih besed je občinstvo kmalu izvedelo, kaj se je zgodilo. »Jutranji list« je priobčil neko pismo, ki je bilo naslovljeno na Nino in njenega zagovornika Skanlona. V pismu je Nini nekdo s smrtjo zapretil, če ne bo priznala, da je samo ona ubila Kazimira. Litvansko pismo je bilo tako sestavljeno, kakor da bi ga bilo pisalo neko tajno društvo, ki je v njem tudi Štefan bil včlanjen.

Državni pravdnik je z gromkim glasom obsodil Skanlona, ker je pismo dal objaviti. Dokazoval je, da je to postopanje bilo protizakonito in je imelo namen, javno mnenje pridobiti za obtoženko in vplivati na sodni zbor. Omenil je tudi možnost in verjetnost, da je pismo zlobna potvorba. Svoj govor je končal z besedami:

»Ta razprava stane državo dvajset tisoč dolarjev, a ni dovedla do najmanjšega uspeha. Po vsem tem, kar se je zgodilo, se pred tem porotniškim zborom ne more nadaljevati, zaradi tega zahtevam, da se prekine ter obravnava pri naslednjem porotniškem zasedanju. Za gospoda odvetnika Skanlona pa zahtevam ukor zaradi njegovega neprimerne postopanja.«

Sodišče je ugodilo zahtevi državnega pravdnika in razpravo za nedoločen čas odložilo.

17.

Po neuspehi razpravi so Štefana prepeljali iz policijskega zapora v državno jetnišnico. Jetnik se za spremembo ni zmenil. Že nekaj tednov sem je bil za vse otopen. Ob spominu na potek razprave mu je vse bolj upadel pogum. Zdelo se mu je, da se je vse zaklelo zoper njega.

V ubijajoči enoličnosti je mineval teden za tednom. Edina sprememba v enoličnosti so bili Alojzijini obiski. Njej se je Štefan smilil, zaradi tega ga je večkrat obiskala.

Ob koncu marca je Štefan doznal, da se bo nadaljevanje razprave začelo 5. aprila. Ta vest ga je vzdramila iz otopenosti. Kellyjeva zagotovila, da stvar zanj dobro stoji, so mu vlivala pogum in upanje.

Dan razprave je napočil. Sodna dvorana je nudila skoraj isto sliko kakor pri prvi razpravi, samo porotniki so bili drugi.

Borba med državnim pravdnikom, Skanlonom in Kellyjem se je takoj od začetka zaostri. Državni pravdnik je oba obsojenca hotel spraviti na vislice. Mirno, ironično je govoril in se nikdar ni razburil. Dokazal je, da je pisava na ovitku Kazimirova. Dokazal je tudi, da je Nina vedela, kje ima Kazimir svoj samokres. In nazadnje je dokazal, da je v so-

Naši rajni

Sv. Marjeta ob Pesnici. Dne 2. junija je umrla v mariborski bolnišnici Ernešec Jera v starosti 50 let. Bila je prav dobra krščanska žena, ki je z veliko potrpežljivostjo prenašala bolečine svoje zadnje hude bolezni. Užaloščenemu možu najsrčneje sožalje! Rajna naj počiva v miru!

Sv. Ana v Slov. goricah. Žalostno so zapeli zvonovi pri naši farni cerkvi in nam naznanili, da je umrl na praznik sv. Rešnjega Telesa v 37. letu starosti Anton Lampi, viničarski sin. Pokojni Lampi je legel v prani grob po mučni bolezni ravno v dobi, ko si je urejal svoja pota v srečnejšo bodočnost. S pokojnikom smo izgubili enega izmed najboljših borcev narodnih in verskih idej ob meji, ki ga bomo pač težko pogrešali. Ze od svoje rane mladosti se je pojavljaj pokojni Lampi na vidnih mestih naše prosvete v mladinskih organizacijah. Bil je duša mladinskega gibanja pri Orlu in kot tak se je odlikoval tudi skozi leta, ko tej organizaciji ni bilo dovoljeno delovanje. Njegova zasluga je bila ogromna pri gradnji Prosvetnega doma pri Sv. Ani, kjer je doprinesel ogromno žrtev, ki jih je polčil katoliško-prosvetnim idejam v gmoten naroden blagor. Zadnjih osem let se je zlasti mnogo udeleževal pri gasilski četi, katere je bil vseskozi poštvovalen član. Več let je opravljaj tudi službo poštnega seia in občinskega sluga z vso marljivostjo in vestnostjo; bil je mirnega, toda šegavega značaja in bil rad vesel v poštenih družbi. Pri vsem tem pa tudi ni opuščaj svojih verskih dolžnosti. Njegov pogreb je pokazal njegovo priljubljenost pri faranih, ki so ga v veli-

NI NEDELJE — BREZ »NEDELJE«,

ki je edini verski tednik Slovencev. Če le moreš, si ga naroči. Mnogi ga naročijo svojim v tujino ali če gredo po svetu, pa so v nevarnosti, da bi pozabili na sveto vero. »Nedelja« je list vsake katoliške družine! Piši po izvod na ogled na upravo: Maribor, Koroška cesta 5!

boto po prvem streljanju v Seligmanovi zastavljajnici kupila še en samokres.

Seligman je Nino spoznal, in sicer tem bolj, ker je nosila prstan, ki je bil kupljen v njegovi trgovini. Prstan je tudi med razpravo imela na roki. Trgovec je pri zasliševanju ponovil razgovor z Nino. Najprej ga je vprašala, kako je treba sprožiti. Potem: »Ali so krogle dovolj velike? Ali morejo usmrtiti človeka?« On jo je vprašal: »Ali hočete koga ustreliti?« — nakar je odgovorila: »O, ne, samo zoper vlomilce ga bom rabila.«

Za Seligmanom so bile zaslišane priče, ki so Nino in Štefana videle v soboto zjutraj. Med temi sta bili trgovka Pakensen in babica Dugan.

Za temi je prišla na vrsto neka dvanajstletna deklica, ki je izpovedala, da je Nino videla v petek zvečer na poti proti smreki. Ona je bila na travniku in je nabirala cvetlice za sestro, ki je imela naslednji dan obletnico rojstva. Nina je hitela. Spotoma se je za hip ustavila in iz nogavice potegnila neki svetel predmet. Njej se je zdelo, da je bil nož.

Škanlon je začel križem-kražem izpraševati deklico. Iz žepa je potegnul žensko podveznico, jo tresel pred dekletovimi očmi in zavpil:

»To si videla, kajne? Gospodična si je popravljajla nogavico, to je vse.«

Deklica je zajokala in rekla, da ne ve.

Štefan je sedel na robu stola in nestrpnost čakal na trenutek, ko bo tudi on mogel govoriti. Do sedaj še ni imel posebnega vzroka za strah. Kazimirova

kem številu spremljali na zadnji poti. Zadnje pozdrave so mu izrekli ob odprtem grobu zastopniki prosvetnega in gasilnega društva in mu počastili zadnji spomin. Pevski zbor mu je zapel v slovo žalostinko. Rajnega marijivega prosvetnega delavca bomo ohranili v trajnem spominu. Naj mu sveti večna luč! — Preostalim sorodnikom naše sožalje!

Ptujska gora. Stari korenjaki umirajo. V kratkem času smo spremili k večnemu počitku kar štiri možakarje: Matevža Žnidarič, nad 20 letnega grobarja, kateri je pripravil rajnim nad pet sto mrzlih ležišč. — Sledil mu je Pavel Salamun, bratranec p. Bernardina, in hvale vreden zidar. — Smrt je kosila naprej, oglasila se je pri Antonu Fideršek, naposled je pretrgala nit življenja Štefanu Plavčak, kateri je bil daleč naokrog znan kot dober gospodar in skrben oče, globoko veren. Da so bili ti korenjaki verni katoličani, čitali katoliško čas-

pisje, priljubljeni pri ljudeh, je pokazal vsakokrajni pogreb. Rajni nam ostanejo v prelepem spominu. — Žalujocim naše najpristrčneje sožalje!

Braslovče. Umrl je pretekli petek, zadet od kapi, Miha Marot, posestnik na Obramljah. Bil je dolgoletni cerkveni kjučar, član načelstva Ljudske hranilnice in posojilnice v Braslovčah, predsednik Sadjarske podružnice, odbornik Hmeljarske zadruge in član vseh drugih društev, bil je tudi dolga leta občinski odbornik. Kako je bil spoštovan, je pokazal njegov lepi pogreb. Na grobu se je od njega poslovil dekanjski upravitelj g. Atelšek in g. Šnuderlj. — Prav tako, skoro isto uro in dan ob tednu, je umrla zadeta od kapi Marija Mogel, posestnica v Podgori. Bila je zelo dobra krščanska mati, usmiljena do revežev in siromakov; v njeno hišo so imeli dostop le krščanski časopisi. Rajna naj počivata v miru — žalujocim domačim pa naše sožalje!

Društvene vesti

MLADINA ZBORUJE

Minulo nedeljo, 18. junija, so se zbrali vsi katoliško misleči, predvsem pa katoliška mladina posavske doline

v Loki pri Zidanem mostu

k blagoslovitvi prosvetnega doma. Prireditelj je počastil poleg drugih odličnikov tudi minister g. dr. Miha Krek, ki je po blagoslovitvi doma imel na zborovalce navdušen govor. Verski nagovor je imel g. dr. Hanželič, dr. Capuder je pa govoril o naših borbah za svobodo. — Pri popoldanski prireditvi mladine je bila navzoča še večja množica ljudi, katerim je govoril g. dr. Benedičič.

Nastop mladine v Vojniku

je bil ravno tako nadvse lep. Prireditelj se je začela z dopoldanskim sprevodom in s sv. mašo. Sledilo je zborovanje, na katerem je govoril g. senator Franc Smodej ob navzočnosti podpredsednika poslanske zbornice g. Alojzija Mihelčiča in g. kanonika Zagarja. Za g. Smodejem je

govoril še g. dr. Benedičič, podpredsednik celjske podzveze ZFO. — Popoldanski nastop mladine se je vršil ob navzočnosti senatorja g. Smodeja, poslanca g. Mihelčiča, okrajnega načelnika g. Zobca, policijskega komisarja g. dr. Hartmana, g. arhidijakona Tovornika, g. kanonika Zagarja, g. kapetana Toša in drugih. Govoril je predsednik fantovskega okrožja Vrabl Vanči. Za vsako točko sporeda so gledalci mladino nagradili z burnim ploskanjem, kar je dokaz, da je naša mladina v vsakem oziru na višku in dobro pripravljena na svoj veliki tabor v Mariboru.

*

Sv. Marko nize Ptuja. Fantovski odsek in dekliški krožek sta 21. maja priredila lepo uspeli tabor. Na tem mladinskem dnevu sta vsej jav-

Pri korpuulentnih ljudeh se izkaže naravna »Franz-Josefova« grenka voda kot zanesljivo in prijetno delujoče sredstvo proti zaprtju, katera se uporablja brez posebne dijetne. »Franz-Josefova« grenka voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

media izpoved je bil edini dokaz zoper njega, a ta izpoved po Kellyjevem zagotovitvi ne bo važna, ker jo bo zdravnik ovrgele. Državni pravdnik je za enkrat napadal samo Nino. Morda zato, ker je čutil, da bo imel s Štefanom lažji posel in je zaradi tega predvsem hotel doseči, da bi Nino obremenil. Štefan je šele deveti dan razprave prišel v večjo nevarnost. Ta dan je bila Ninina mati zaslišana.

Starka je govorila v slabi angleščini. Povedala je, da je Nini branila prijateljstvo s Štefanom in želela, da bi hči vzela Kazimira. Mnogo je izdala za hčerino izobrazbo in ni hotela, da bi se poročila s človekom, ki nima premoženja in primerne zasluzka. Nekoga večera je celo rekla Štefanu: »Če bo Nina dobila otroka in vi ne boste imeli zasluzka, ali naj jaz skrbim za vse tri?« Štefan se je razburil in zavpil: »Če Nina postane Kazimirova žena, ga bom plehnil ko zajca.«

»O!« je začudeno vzkliknil Škanlon. »Tako je rekel? Ali ste prav slišali?«

»Tako je rekel! Še sedaj mi zvenijo njegove besede v ušesih.«

»Ali je obstojal med Kazimirom in Štefanom kak spor?« je dalje izpraševal odvetnik.

»Da. Zaradi Nine sta se nenehoma prepirala. Nekaj dni pred umorom sta se pri vходу v hišo sprla. Štefan je v jezi vpil: »Pustite pri miru Nino, sicer bo Kazimir nesrečno končal.« Dobro sem si zapomnila te besede.«

znal to juho pripravljati tako, kakor si jo je knez zaželel. Neredko je nori razpisnik vsako češnjo plačeval po 10 do 15 rubljev.

Tricetrst stoletja v postelji

Rimski listi poročajo o edinstvenem primeru ženske, ki od leta 1864 dalje ni več zapustila postelje. V Pieve di Mascioccoli živi v neki kmečki hiši Bettina Pieri, ki ima že 75 let glavo na blazinah. Bilo ji je 15 let, ko ji je neki zdravnik dejal, da trpi za »neozdravljivo« boleznijo. Odredil ji je z vso strogostjo, da mora v posteljo in se predati božji milosti. Od tistega časa čaka danes prastara ženica z angelsko potrpežljivostjo in na duhu popolnoma zdrava svojega bližnjega konca.

KMEČKA ŽENA —

poznaš mesečnik »Kmečka žena«, list za tebe, da ti pomaga podpirati tri vogle pri hiši? Ako ga ne poznaš, piši upravi lista: Maribor, Koroška cesta 5, da ti pošlje list na ogled!

nosti pokazala svojo sposobnost in katoliško narodno zavednost. Vkljub dežju in blatu je prireditelj sijajno izpadla. Prav lepo se je postavila naša mladina dne 8. junija, na presv. Rešnjega Telesa dan. V procesiji je korakalo nad tri sto belo oblečenih deklic, ki so trosile cvetje Najsvetejšemu na pot. Pred njimi je korakala četa naših fantov v krojih z domačo godbo na čelu; za njimi je šla četa deklet, tudi v krojih. To je bila zanimiva slika zavedne in katoliško organizirane mladine. Fantje in dekleta, le po tej poti pogumno naprej!

Dopisi

Št. Janž na Dravskem polju. (Novomašnik iz Dalmacije bo primiciral pri nas.) Novomašnik g. Tome Bašič iz siromašnega Prugova pri Splitu, za katerega je »Družina božjega sveta« v Ljubljani podvzela nabiralno akcijo, ki je našla pri blagih Slovencih razveseljiv odziv, je prejel mašniško posvečenje v nedeljo, 18. junija, v šibeniški stolnici in pride v nedeljo, 25. junija, v št. Janž, kjer mu je blagi g. župnik, svetnik Franc Polak, na pobudo svoje tete, znane »mamice novomašnikov«, ljudomile gospe Antonije Goričanove iz Ljubljane, pripravil dom in oltar za novomašno slovesnost, ki bo na praznik sv. Petra in Pavla. Šentjanžani se veselijo te, za njihovo faro tako redke slovesnosti in so ponosni na svojega g. župnika, ki je z vso ljubeznijo izpolnil srčno željo dalmatinskega novomašnika, da bo mogel prvo sveto mašo peti v Sloveniji; hvaležni so mu, da je s tem dal novomašniku priliko, da more s svojo novomašno slovesnostjo odlikovati ravno šentjanško župnijo. Ljubezen svojemu g. župniku in g. gostu-novomašniku pa kažejo župljani v dejanju: z vsem razumevanjem marijivo pripravljajo in prispevajo za novomaš-

Smartno pri Velenju. V nedeljo, 25. junija, nas obiščejo igralci Prosvetnega društva iz št. Andraža, ki bodo ob treh popoldne priredili v tukajšnjem društvenem domu dramo v treh dejanjih (10 slikah) »Župnik iz cvetočega vinograda«. K predstavi vjudno vabljeni!

Sv. Rupert nad Laškim. Na binkoštno nedeljo so fantje fantovskega odseka igrali na prostem med cerkvijo in župniščem pretresljivo igro iz svetovne vojne »Njega ni...«. Igra zahteva za naše male razmere veliko notranje in zunanje priprave; a vrli Adam Mušerlin kot vodja fantovskega odseka se ni ustrašil težav, zato pa so nam igralci tudi podali tako žive in obenem pretresljive slike nepopisnega gorja vojne, da smo vsi v srcu vzdihnili: strahote nove vojne, reši nas, o Gospod! Predstava igre se je morala naravnost boriti z deževnim vremenom, ki je skoraj ves čas med igro nagajalo. Fantje, dobro ste jo odrezali, le pogumno naprej!

no slavnost in za prihod novomašnikov priredijo novomašniku prisrčen sprejem. Naj bi bilo bivanje v št. Janžu novomašniku v veselje in zadovoljnost, nova maša pa župniji v blagoslov in srečo! Vsi, od blizu in daleč pa, ki čutite z novomašnikom, ki pride iz sončne Dalmacije v naša drago mu Slovenijo, pridite na Petrovo v št. Janž po novomašniški blagoslov!

Berkovci. Prostovoljna gasilska četa priredi v nedeljo, 25. junija (v primeru slabega vremena pa na Petrovo, 29. junija), na vrtu g. žajdela Jožefa v Berkovcih veliko javno tombolo z lepimi dobitki. Cena tombolski karti samo 2 din. Prijatelji gasilstva od blizu in daleč ste vjudno vabljeni!

Sv. Rupert nad Laškim. Tukaj pravi ljudstvo, da pšenica na binkoštno nedeljo gre k mašam; ako je tako ugodno, sončno vreme, se je nadejati obilne žetve. Letos je ta nedelja nepovoljno pokazala; že predpoldne se je ulil dež in potem ga ni hotelo biti ne konca ne kraja. V sredini junija, ko poljedelec najbolj želi in potrebuje toplote in svetlobe, pa smo imeli ves čas naravnost novembrsko meglo s hladom, da smo se boječe

»NAŠ DOM« —

je družinski list za vse, zanimiv, poln slik in povesti. Vsako društvo ga ima, oglej si ga! Lahko pa ti ga pošljemo tudi na ogled, piši upravi: Maribor, Koroška cesta 5.

ozirali, kdaj bodo zaplesale bele snežinke, vmes pa strahotne nalive podnevi in ponoči, ki so napravili nepopisno škodo na setvah, najbolj na rži in pšenici, ki je po mnogih krajih naravnost pomandrana v tla. Češnje so letos tako lepo pokazale; za premnoge, zlasti male posestnike, bi bile lep dohodek, ki bi prinesel vsaj nekoliko olajšave v hudi denarni stiski; a neprestano deževje je večino tega vabljivega sadu uničilo, plovci gnijejo, ko so komaj malo pordečili, ali pa kar trumoma odpadajo. Tudi vse drugo sadje — ki je spomladi s svojim obilnim, prelestnim cvetom vzbujalo najlepše nade na tako potrebno dobro letino — je po neprestanem dežju uničeno, posebno jabolka. Če še pomislimo, na kolikih krajih v Sloveniji je strahovita toča pobrala žito, sadje in vino do fermenta, potem se pač našemu kmetu bliža nadvse strašljiva jesen in zima.

Vransko. Kakor je »Slov. gospodar« že poročal, nas je zabila kot orehi debela toča, ki je klestila dobre pol ure. Uničeno je vse. Najhuje so prizadeti: Vransko, Brode, Tešovo, Čreta, Selo. Kmet s strahom gleda, kaj bo, ako ne pride od nikoder pomoč. V nedeljo, 11. junija, si je ogledal nesrečo g. minister Snoj v spremstvu narodnega poslanca g. Mihelčiča ter okrajnega načelnika in še drugih. Daj Bog, da bi priskrbeli kakšno podporo!

Pri ljudeh, ki jih pogosto nadleguje zapeka, zaradi česar imajo vrenje v želodcu in črevih, pospešuje se temeljito čiščenje celokupnih prebavil s čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj na tešče. Z uporabo »Franz-Josefove« grenke vode se naglo odstranja belina z jezika, ki se nakopiči zaradi zapeke, obenem se pa doseže tudi boljši tek.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

Z odvetnikom ni dobro češenj zobati

Odvetnikov pes je odnesel iz mesnice večjo množino klobas. Mesar je šel k odvetniku in ga je premeteno vprašal:

»Gospod odvetnik, če kak pes kaj odnese iz moje mesnice, ali njegov gospodar za to odgovarja?«

»Da. On je dolžan škodo poravnati.«

»Hvala lepa za pojasnilo. Vaš pes je odnesel iz moje mesnice za 200 din klobas. Prosim, plačajte mi 200 din!«

»Dobro. Cena klobas je 200 din, moje pojasnilo pa stane 300 din — dolžni ste mi torej še 100 din.«

Kreppapir en gros za trgovce najugodnejše v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor in Ptuj.

»Ali je Štefan rekel to?«

»Da, Štefan.«

Nato je Skanlon pokazal materi kuverto in vprašal:

»Je to Kazimirova pisava?«

»Ne! Ni podobna njegovi pisavi.«

Skanlonu se je tajalo srce od zadovoljnosti.

»Kako veste, da to ni njegova pisava? Ali ste kdaj videli njegovo pisavo?«

»Seveda. Cesto. Nino je učil litvansko pisati.

Oh, Kazimir je bil dober človek!«

»Dovolj!«

Mati se je vrnila na svoj prostor.

»Nina Mateskas!« je zaklical zapisnikar.

Obtoženka je vstala in se nekam izzivalno ozrla po sodnem zboru in poslušalcih.

Štefan je vzdrhtel. Sedaj bo spet slišal Ninin glas. Nagnil se je naprej, usta odprl, kakor da bi hotel prositi. V srcu mu je za hip vzplamtelo upanje, da bo Nina skesanó priznala, da je samo ona kriva in mu bo s tem vrnila prostost.

Toda že prve Ninine besede so vzele upanje. Obtoženka je ravnodušno odgovarjala na vprašanja, ki jih je z očetovsko nežnostjo stavljal Skanlon.

Štefan in Kazimir sta se prepirala, kakor je že mati povedala. Tudi to je res, da je Štefan zapretil Kazimiru, in sicer ne le enkrat, marveč najmanj dvakrat.

Na odvetnikovo vprašanje, ali je Štefan vedel, kje ima Kazimir samokres, je odvrnila:

»Seveda je vedel. Nekega dne se je potikal okrog hiše in ko je mati odšla od doma, je šel v Kazimirovo sobo in ko je videl, da kovčeg ni zaprt, ga je odprl. Rad bi videl, kaj ima ta norec v kovčegu,« je dejal in vzel iz njega samokres. Jaz sem mu rekla: »Štefan, daj nazaj samokres, jaz se bojim orožja!« Štefan se je smejal in položil samokres v kovčeg.«

»Sedaj pa povejte, kako je bil izvršen umor.«

»V petek po obedu sem se namenila v najbližnjo pristavo, da bi kupila belice. Na ulici sem srečala Kazimira. Vprašal me je, kam grem. Ko sem mu povedala, se je ponudil za spremljevalca. Med živahnim pogovorom sva prišla iz mesta. Kazimir se je takrat slučajno obrnil in zagledal moža, ki je šel za nama. »Kdo je ta mož, ki nama sledi?« je vprašal. Nato sem se tudi jaz obrnila in videla, da je hitel za nama mlad mož, s sukno na roki. Bil je Štefan Kmicić. Ali je šel za nama ali po kakih drugih opravkih, ne vem. Nisem se menila zanj in sem tudi Kazimiru rekla, naj ga pusti. Zavila sva v gozd in pri smreki sedla, da bi se nekoliko ohladila, ker sva bila razgreta. Tam sva sedela kake pol ure. Kazimir je spočetka bil miren, čez čas pa je začel siliti vame: najprej me je lovil za roke, potem pa se je nagnil k meni in me je hotel objeti. Jaz sem se mu iztrgala. Vstala sem in hotela zbežati. V tistem trenutku so počili strelji. Najprej sem otrpnila od groze.

(Dalje sledi)